

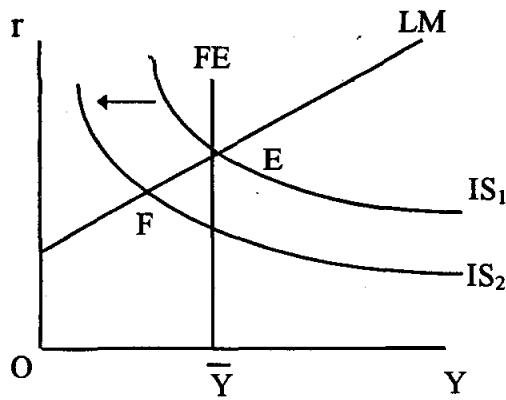
วัฏจักรธุรกิจของคนส์เชียนยุคใหม่

(The New Keynesian Business Cycle)

การศึกษาวัฏจักรจะมุ่งความสำคัญไปที่การแสวงหาคำตอบให้กับ 2 ประเด็นคือ อะไรเป็นสาเหตุทำให้การผันผวนทางเศรษฐกิจขึ้นแล้วข้าเล่าในระบบเศรษฐกิจ และมาตรการแก้ไขวัฏจักรมีอะไรบ้างต่อไปนี้จะได้อธิบายแนวความคิดของคนส์เชียนยุคใหม่เกี่ยวกับการตอบคำถามทั้ง 2 ข้อดังกล่าว

7.1 ทฤษฎีวัฏจักรธุรกิจของคนส์เชียนยุคใหม่

คนส์เชียนยุคใหม่ เชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงอย่างนับพันด้านอุปสงค์รวม (aggregate demand shocks) เป็นสาเหตุเบื้องต้นของการผันผวนของวัฏจักรธุรกิจ การเปลี่ยนแปลงอย่างนับพันด้าน อุปสงค์รวม คือการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่ขยายน IS หรือเส้น LM และกระบวนการอุปสงค์รวม ด้วยอย่าง การเปลี่ยนแปลงอย่างนับพันด้านอุปสงค์รวมที่มีผลกระทบต่อเส้น IS คือ การเปลี่ยนแปลงนโยบายการคลัง (a fiscal policy) การเปลี่ยนแปลงการลงทุนที่ต้องการ (desired investment) ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในค่าคาดการณ์ของผลผลิตเพิ่มต่อทุนในอนาคต และการเปลี่ยนแปลงความเชื่อถือของผู้บริโภค (consumer confidence) ในอนาคตที่มีผลกระทบต่อการออมที่ต้องการ (desired saving) ด้วยอย่าง การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์รวมซึ่งกระบวนการเส้น LM ได้แก่การเปลี่ยนแปลงในอุปสงค์ต่อเงิน หรือ การเปลี่ยนแปลงในปริมาณเงิน เส้น IS-LM ที่เปลี่ยนแปลงไปโดยผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงอย่างนับพันเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างนับพันด้านอุปสงค์รวม คนส์เชียน เชื่อว่าเป็นสาเหตุของวัฏจักรธุรกิจ หรือ คือ ทฤษฎีวัฏจักรธุรกิจของคนส์เชียนยุคใหม่

รูปที่ 7.1 การขาดดุลตัวทางเศรษฐกิจที่เกิดจาก การเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันด้านอุปสงค์รวม

สมมติว่าผู้บริโภคมองอนาคตของเศรษฐกิจว่าจะขาดดุลตัวลงดังนี้ผู้บริโภคจะลดการบริโภคลงจำนวนเท่ากับการออมในปัจจุบันที่เพิ่มขึ้น ทุก ๆ ระดับของรายได้ การเพิ่มการออมจะทำให้อัตราดอกเบี้ยลดลงเพื่อทำให้ตลาดผลผลิตอยู่ในดุลยภาพ เส้น IS จะเคลื่อนลงจาก IS_1 เป็น IS_2 เศรษฐกิจจะเดินเข้าสู่การขาดดุลตัวไปอยู่จุด F โดยเศรษฐกิจจะคงอยู่ในลักษณะขาดดุลตัวในช่วงเวลาหนึ่งคือขนาดผลผลิตที่ ต่ำกว่าการซื้องานเต็มที่

การลดการใช้จ่ายเพื่อการลงทุน (สะท้อนภาพมุมมองในเรื่องต่อระบบเศรษฐกิจของนักธุรกิจ) หรือการลดการใช้จ่ายของรัฐบาลจะให้ผลกระทบในลักษณะเศรษฐกิจขาดดุลตัว (recessionary) เนื่องจากผู้ผลิตใช้จ่ายเพื่อการบริโภคดังที่แสดงในรูปที่ 7.1

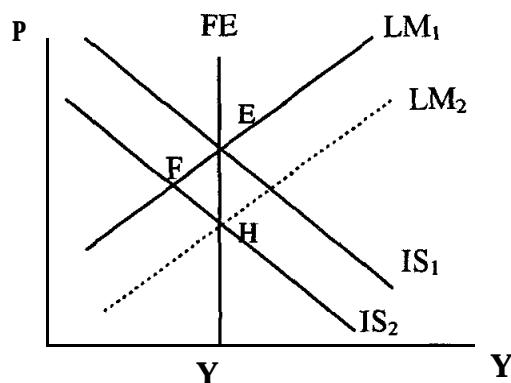
การข้ายของเส้น LM ไปทางซ้ายเป็นอีกสาเหตุหนึ่งทำให้เกิดเศรษฐกิจขาดดุลตัวในกรอบการวิเคราะห์ของเคนส์เชียนในกรณีนี้ อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงสูงขึ้นโดยมีสาเหตุจากขาดแคลนเงินจะเป็นสาเหตุทำให้การใช้จ่ายของผู้บริโภคและการลงทุนลดลง ดังนั้น เ肯ส์เชียนอธิบายว่า เศรษฐกิจขาดดุลตัว เกิดจากอุปสงค์ไม่เพียงพอ (not enough demand) ซึ่งตรงกันข้ามกับหลักเศรษฐศาสตร์ของคลาสิกซึ่งอธิบายว่า เศรษฐกิจขาดดุลตัวเกิดจากอุปทานไม่เพียงพอ (not enough supply)

ทฤษฎีวัฏจักรธุรกิจของเคนส์เชียนยุคใหม่ อธิบายว่า

1. การเปลี่ยนแปลงผันพลันด้านอุปสงค์รวมเป็นปัจจัยทำให้ผลผลิตผันแปรขึ้นๆ ลงๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า
2. การซั่งงานจะผันผวนในทิศทางเดียวกันกับผลผลิต
3. ในทฤษฎีนี้เงินไม่เป็นกลาง และเงินเป็นตัวแปรนำ (leading) การเปลี่ยนแปลงและจะเปลี่ยนแปลงในทิศทางเดียวกันกับผลผลิต (procyclical)
4. การเปลี่ยนแปลงการใช้จ่ายเกี่ยวกับสินค้าคงทนจะทำให้เกิดวัฏจักรธุรกิจและมีลักษณะการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันกับวัฏจักรธุรกิจ (procyclical) เช่น การเพิ่มการบริโภคหรือลงทุนในสินค้าคงทน จะทำให้เศรษฐกิจขยายตัว เพราะว่า การเพิ่มขึ้นนั้น จะขับเคลื่อน IS ไปทางขวา
5. การลงทุนในแบบจำลองเคนส์เชียนจะเปลี่ยนในทิศทางเดียวกันกับผลผลิต (procyclical)
6. วัฏจักรธุรกิจจะเกิดจาก การผันผวนของเส้น LM เช่น การเพิ่มปริมาณเงินทำให้เส้น LM เคลื่อนตัวลงไปทางขวาของเส้นเดิมทำให้ผลผลิต และการลงทุนเพิ่มขึ้น (ซึ่งการลงทุนเพิ่มขึ้นเพราะอัตราดอกเบี้ยลดลง)
7. เงินเพื่อมีแนวโน้มลดลงในช่วงเศรษฐกิจชะลอตัว เงินเพื่อมีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะ procyclical และเป็นตัวแปรที่มีการเปลี่ยนแปลงตามหลังการเปลี่ยนแปลงของรายได้ประชาชาติ
8. ประสิทธิผลของแรงงานเฉลี่ย (average labor productivity) มีลักษณะเป็น countercyclical ก่าวคือ ถ้าฟังก์ชันการผลิตคงที่ การเพิ่มการซั่งงานในช่วงเศรษฐกิจกำลังรุ่งเรือง (booms) จะทำให้ประสิทธิผลของแรงงานโดยเฉลี่ย (average labor productivity) ลดลงทั้งนี้ เพราะกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการลดน้อยลงของประสิทธิผลเพิ่มของแรงงาน (diminishing marginal productivity) ดังนั้นแบบจำลองเคนส์เชียนทำนายว่า ประสิทธิผลของแรงงานเฉลี่ยจะมีลักษณะเป็น countercyclical ซึ่งตรงกันข้ามกับทฤษฎีวัฏจักรธุรกิจที่แท้จริง (RBC) ที่ช่วงเวลาเศรษฐกิจดอยเป็นช่วงเวลาที่ประสิทธิผลต่ำผิดปกติและ ช่วงเวลาเศรษฐกิจเจริญ

รุ่งเรืองเป็นช่วงเวลาที่ประสิทธิผลสูงผิดปกติ ซึ่งประสิทธิผลต่อแรงงานมีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะ procyclical

มาตรการในการรักษาเสถียรภาพของเศรษฐกิจมหภาค (Macro economic stabilization) ของเคนส์เชียน แตกต่างจากของนักเศรษฐศาสตร์คลาสสิกที่สนับสนุนการใช้นโยบายของรัฐบาลเพื่อรักษาเสถียรภาพ เ肯ส์เชียนอธิบายว่า ภาวะเศรษฐกิจถดถอยเป็นสถานะที่สังคมไม่ต้องการเพิ่งในขณะที่เศรษฐกิจถดถอย ความต้องการซื้องานจะน้อยกว่าจำนวนแรงงานที่เสนอตัวทำงาน ทำให้เกิดการว่างงาน และผลผลิตต่ำ เ肯ส์เชียนแนะนำว่า การเพิ่มความอุดมคุณภาพของเศรษฐกิจ จะกระทำได้รัฐบาลจะต้องพยายามที่จะลดความผันผวนของเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในขณะที่เศรษฐกิจชะลอตัว ซึ่งเคนส์เชียนได้เสนอว่า นโยบายการคลังและนโยบายการเงินจะเป็นตัวที่ช่วยบรรเทาวิกฤติเศรษฐกิจดังแสดงในรูปที่ 7.2

รูปที่ 7.2 นโยบายรักษาเสถียรภาพในแบบจำลองของเคนส์เชียน

สมมุติเศรษฐกิจเริ่มแรกอยู่ในดุลยภาพ ณ จุด E เศรษฐกิจต่อมาก็จะชะลอตัว นาอยู่ ณ จุด F สาเหตุที่ทำให้เศรษฐกิจมาอยู่ ณ จุด F อาจเกิดจากการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันในตัวแปรหลายตัว ในที่นี้สมมุติว่าเกิดจากผู้บริโภคไม่มั่นใจเกี่ยวกับอนาคตของระบบเศรษฐกิจ การขาดความเชื่อถือในระบบเศรษฐกิจทำให้ความต้องการบริโภคในปัจจุบันลดลง การออมเพิ่มขึ้น ดังนั้น IS จะย้ายลงจาก IS_1 เป็น IS_2

ผู้กำหนดนโยบายจะแก้ไขภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวอย่างไร รายงานพิจารณาความ
เป็นไปได้ในการกำหนดนโยบายเป็น 3 ลักษณะ

1. ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในนโยบายการเงินหรือนโยบายการคลัง รัฐบาลใช้นโยบาย
ไม่ทำอะไรเลย รัฐบาลไม่แทรกแซงปล่อยให้เศรษฐกิจปรับตัวเอง ณ จุด F อุปสงค์ต่อผล
ผลิตโดยรวมต่ำกว่าผลผลิต ณ ระดับการจ้างงานเดิมที่ (Y) ดังนั้น เกิดอุปทานส่วนเกินของ
สินค้า ราคาของสินค้าจะลดลง ปริมาณเงินที่แท้จริงสูงขึ้น เส้น LM ขยับคลองมาทางขวา
ในระยะยาวราคาที่ลดลงจะขยับเส้น LM จาก LM_1 เป็น LM_2 เศรษฐกิจกลับมาอยู่ในคุณ
ภาพทั่วไป ณ. จุด H ผลผลิตอยู่ ณ ระดับการจ้างงานเดิมที่

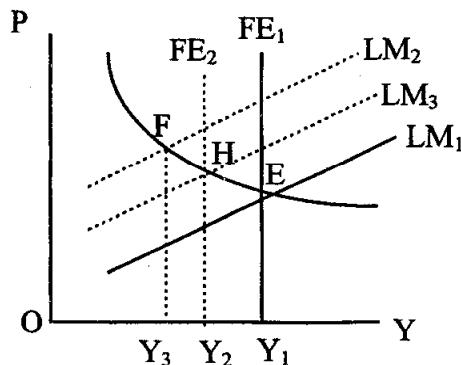
2. การเพิ่มปริมาณเงิน (An increase in the money supply) แทนที่จะปล่อยให้
เศรษฐกิจปรับตัวเองเข้าสู่คุณภาพโดยผ่านกระบวนการปรับตัวของราคา ธนาคารกลางอาจใช้
นโยบายเพิ่มปริมาณเงินจะทำให้เส้น LM_1 เคลื่อนเป็น LM_2 เศรษฐกิจกลับมาอยู่ ณ. จุด
ยกภาพที่จุด H อนึ่งถ้าหากปรับตัวช้า การใช้นโยบายเศรษฐกิจขยายตัว (expansionary
policy) จะทำให้เศรษฐกิจปรับตัวเข้าสู่คุณภาพ ณ. จุด H เร็วกว่าถ้าให้เศรษฐกิจปรับตัวเอง

3. การเพิ่มการใช้จ่ายของรัฐบาล นโยบายการเพิ่มการใช้จ่ายของรัฐบาลจะขยับเส้น
IS ขึ้นไปทางขวา จาก IS_2 เป็น IS_1 เศรษฐกิจจะกลับมาอยู่ ณ ระดับการจ้างงานเดิมที่ ณ
จุด E

หัว 3 กรณีเศรษฐกิจจะกลับมาอยู่ ณ จุดการจ้างงานเดิมที่ แต่ 2 กรณีหลัง การก
ลับสู่การจ้างงานเดิมที่จะให้ผลแตกต่างกันกรณี แรก อยู่ 2 ประเด็น คือ
ถ้ารัฐบาลใช้นโยบายขยายตัวทางการเงินและการคลังจะนำไปสู่การสืบสุกของเศรษฐกิจ
ชะลอตัว ถ้ารัฐบาลไม่ใช้นโยบายแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจชะลอตัว ในระยะสั้นเศรษฐกิจจะ
ชะลอตัวและกลับไปสู่ระดับการจ้างงานเดิมที่ ถ้าหากมีการปรับตัวอย่างเดิมที่ ถ้าไม่มี
การเปลี่ยนแปลงนโยบาย (กรณีที่ 1) ในระยะยาวจะลดลงเร็วกว่าโดยเปรียบเทียบกับ
ปริมาณเงินในรูปตัวเงิน ค่าที่แท้จริงของปริมาณเงินจะเพิ่มขึ้น เส้น LM เคลื่อนที่ลงไปทาง
ขวาเนื่องจากกลับมาอยู่ ณ จุด H แต่กรณีที่ 2 ราคากลับลงและกรณีที่ 3 ราคา

สินค้าจะไม่ปรับตัวลดลง เพราะ การใช้นโยบายขยายตัวจะทำให้อุปสงค์รวมเพิ่มขึ้น กลับมาอยู่ ณ. ระดับการจ้างงานเดิมที่ ดังนั้นตามการวิเคราะห์ของเคนส์เชียน การใช้นโยบายการเงินและนโยบายการคลังขยายตัวจะทำให้เศรษฐกิจ กลับมาอยู่จุดการจ้างงานเดิมที่เร็วกว่าถ้าปล่อยให้เศรษฐกิจปรับตัวเองโดยผ่านกระบวนการลดลงของราคา

7.2 การเปลี่ยนแปลงพื้นที่อุปทานในแบบจำลองของเคนส์เชียนยุคใหม่ (Supply shock in the New Keynesian Model)

รูปที่ 7.3 การเปลี่ยนแปลงอย่างพื้นที่อุปทานในแบบจำลองของเคนส์เชียน

เคนส์เชียนอธิบายโดยใช้ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงราคาน้ำมันอย่างพื้นเป็นตัวอย่างของการเปลี่ยนแปลงอย่างพื้นที่อุปทานเดิมคุยกากอยู่ ณ จุด E ถ้าธุรกิจตอบสนองต่อการเพิ่มราคาน้ำมันโดยใช้พัฒนาผลิต จำนวนผลผลิตที่สามารถผลิตโดยใช้ทุนและแรงงานจำนวนเท่ากันจะลดลง การเพิ่มราคาน้ำมันจะเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างพื้นที่ในทางลบ (an adverse supply shock) ระดับการจ้างงานเดิมที่จะเปลี่ยนจากเส้น FE_1 เป็น FE_2 หลังจากการปรับตัวของค่าจ้างและราคา ผลผลิตจะลดลง ไปสู่ ณ ระดับผลผลิตที่มีการจ้างงานเดิมที่ระดับใหม่ (Y_2) ในระบบฯผลการวิเคราะห์ของเคนส์เชียนยุคใหม่และของนักเศรษฐศาสตร์คลาสสิกยุคใหม่จะให้ผลเหมือนกัน

อย่างไรก็ตามผลการวิเคราะห์ในระบบสืบของเคนส์เชียนยุคใหม่จะต่างจากของคลาสสิกยุคใหม่ กล่าวคือ ในแบบจำลองของเคนส์เชียน ถ้าราคาน้ำมันเพิ่มขึ้นมาก

ธุรกิจจะเผชิญกับต้นทุนสูงขึ้นมากด้วย ราคาน้ำมันที่ต้องพึงพึงพัสดุงานมากจะสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ในขณะที่ธุรกิจอื่น ๆ อาจจะยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงราคา ราคาน้ำมันค่าโภคภัณฑ์จะสูงขึ้นในระยะสั้น ปริมาณเงินที่แท้จริงจะลดลง การลดลงของปริมาณเงินที่แท้จริงทำให้เส้น LM_1 เคลื่อนเป็น LM_2 คุณภาพจะอยู่ ณ จุด F ซึ่งเป็นจุดตัดระหว่าง LM_2 และ IS จุด F อยู่ทางซ้ายมือของเส้น FE_2 เศรษฐกิจจะชะลอตัวผลผลิตลดลงอยู่ ณ Y_3 ขณะนี้ผลผลิต ณ การจ้างงานเดิมที่ใหม่จะอยู่ ณ Y_2 ในระยะสั้นเศรษฐกิจจะเผชิญกับสถานการณ์ที่เรียกว่า Stagflation คือเศรษฐกิจชะลอตัวพร้อมกับเงินเพิ่มสูงขึ้นข้อสังเกต การลดลงของผลผลิตในระยะสั้นประกอบด้วย

- (1.) ผลผลิต ณ. การจ้างงานเดิมที่ลดจาก Y_1 เป็น Y_2
- (2.) ผลผลิตลดลงต่ำกว่าผลผลิต ณ. ระดับการจ้างงานเดิมที่จุดใหม่ ($Y_3 < Y_2$)

การรักษาสีธุรกิจในกรณีการเปลี่ยนแปลงผันผวนด้านอุปทานของคนสีเขียนยุคใหม่ทำได้ยาก เพราะ ประการแรก นโยบายการเงินและนโยบายการคลัง เพื่อเพิ่มผลผลิตอาจทำให้เกิดภาวะเงินเพื่อมากขึ้น และ ถ้าจะใช้นโยบายการเงินและการคลังเพื่อลดภาวะเงินเพื่อ อาจทำให้เศรษฐกิจชะลอตัวมากขึ้น ซึ่งทั้ง 2 กรณี เป็นสิ่งที่รัฐบาลทุกประเทศไม่ต้องการให้เกิดขึ้น

สรุป

คนสีเขียนยุคใหม่เน้นว่าการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันของอุปสงค์ร่วมเป็นสาเหตุทำให้เกิดวุյจักรธุรกิจ การเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันด้านอุปสงค์ที่กระทบเส้น IS คือการเปลี่ยนแปลงการใช้จ่ายของรัฐบาล การบริโภค และการลงทุน การเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันที่กระทบเส้น LM ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินและการเปลี่ยนแปลงอุปสงค์ต่อเงิน การรักษาสีธุรกิจทางเศรษฐกิจมหภาคหรือที่เรียกว่า การจัดการทางอุปสงค์ร่วม คือการใช้นโยบายการเงินและนโยบายการคลังขัดการชะลอตัวของเศรษฐกิจ และเพื่อรักษาเศรษฐกิจให้อยู่ในคุณภาพที่มีการจ้างงานเดิมที่